

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 35/2020
20.01.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Драгана Аћимовића и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 333. став 1. тачка 15) у вези члана 43. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ.бр.830/20 од 17.12.2020. године, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Крушевцу, Одељење у Брусу II-11Пр.бр.4596/18 од 31.07.2020. године и Прекршајног апелационог суда, Одељење у Крагујевцу I-112Прж.бр.19765/20 од 05.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 20.01.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ.бр.830/20 од 17.12.2020. године, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Прекршајног суда у Крушевцу, Одељење у Брусу II-11Пр.бр.4596/18 од 31.07.2020. године и Прекршајног апелационог суда, Одељење у Крагујевцу I-112Прж.бр.19765/20 од 05.10.2020. године, тако што Врховни касациони суд, на основу члана 248. став 1. тачка 6) Закона о прекршајима, према окривљеном АА због прекршаја из члана 333. став 1. тачка 15) у вези члана 43. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима **ОБУСТАВЉА** прекршајни поступак.

Трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Крушевцу, Одељење у Брусу II-11Пр.бр.4596/18 од 31.07.2020. године окривљени АА је оглашен одговорним да је учинио прекршај из члана 333. став 1. тачка 15) у вези члана 43. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и осуђен је на новчану казну у износу од 5.000,00 (петхиљада) динара коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учини суд ће

на основу члана 315. Закона о прекршајима посебним решењем одлучити о начину извршења неплаћене новчане казне.

Истом пресудом окривљени је обавезан да плати паушални износ од 3.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде, а уколико то не учини тај износ ће се наплатити принудним путем.

Решењем Прекршајног суда у Крушевцу, Одељење у Брусу II-11Пр.бр.4596/18 од 28.08.2020. године исправљена је пресуда Прекршајног суда у Крушевцу, Одељење у Брусу II-11Пр.бр.4596/18 од 31.07.2020. године у делу изреке тако што се брише став два који гласи: „15), члана 43. став 1. и члана 45. став 1. тачка 1, 2) и 3), 15), члана 43. став 1. и члана 45. став 1. тачка 1, 2) и 3), возач који се у насељу креће брзином која је за више од 10 km/h до 20 km/h већа од дозвољене, возач који се у насељу креће брзином која је за више од 10 km/h до 20 km/h већа од дозвољене“, те је одређено да то решење постаје саставни део пресуде Прекршајног суда у Крушевцу, Одељење у Брусу II-11Пр.бр.4596/18 од 31.07.2020. године, док у осталом делу пресуда остаје непромењена.

Пресудом Прекршајног апелационог суда, Одељење у Крагујевцу I-112Прж.бр.19765/20 од 05.10.2020. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног АА и потврђена је пресуда Прекршајног суда у Крушевцу, Одељење у Брусу II-11Пр.бр.4596/18 од 31.07.2020. године.

Против наведених правноснажних пресуда Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости ПТЗ.бр.830/20 од 17.12.2020. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3) Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд уважи као основан поднети захтев, те да преиначи правноснажне пресуде Прекршајног суда у Крушевцу, Одељење у Брусу II-11Пр.бр.4596/18 од 31.07.2020. године и Прекршајног апелационог суда, Одељење у Крагујевцу I-112Прж.бр.19765/20 од 05.10.2020. године тако што ће на основу члана 248. став 1. тачка 6) Закона о прекршајима према окривљеном АА због прекршаја из члана 333. став 1. тачка 15) у вези члана 43. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима обуставити прекршајни поступак.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој је у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима обавестио Републичког јавног тужиоца, који седници није присуствовао, на којој је размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Наиме, по налажењу Врховног касационог суда, основано Републички јавни тужилац у поднетом захтеву указује да је побијаним прекршајним пресудама на штету окривљеног АА учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став

2. тачка 3) Закона о прекршајима, јер исте уопште немају разлоге о облику кривице окривљеног, а што је утицало на доношење законите и правилне одлуке суда.

Из списка предмета произилази да је окривљени АА првостепеном прекршајном пресудом, која је потврђена од стране другостепеног прекршајног суда, оглашен одговорним „што је дана 06.10.2018. године у 11,05 сати на државном путу у насељу ..., општина ..., затечен да управља путничким моторним возилом марке ..., регистарске ознаке ..., крећући се брзином од 67 km/h, што је утврђено радарском контролом на месту где је дозвољена брзина 50 km/h према општем ограничењу за насеље“, а чиме је окривљени учинио прекршај из члана 333. став 1. тачка 15) у вези члана 43. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Одредбом члана 18. став 1. Закона о прекршајима прописано је да физичко лице одговара за прекршај који му се може приписати у кривицу зато што је било урачунљиво и учинило прекршај са умишљајем или из нехата, а било је свесно или је било дужно и могло бити свесно да је такав поступак забрањен.

Одредбом члана 20. став 1. Закона о прекршајима прописано је да је за постојање одговорности довољан нехат учиниоца ако прописом о прекршају није одређено да ће се казнити само ако је прекршај учињен са умишљајем.

У конкретном случају, првостепени прекршајни суд у образложењу побијане првостепене прекршајне пресуде није навео разлоге о облику кривице окривљеног, а која одлучна чињеница за постојање одговорности окривљеног за прекршај је утицала на доношење законите и правилне пресуде, с обзиром да је кривица битно обележје прекршаја сагласно одредби члана 18. Закона о прекршајима. Дакле, првостепени прекршајни суд је, пропуштајући да наведе разлоге о облику кривице окривљеног, учинио битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3) Закона о прекршајима, а другостепени прекршајни суд је, не отклањајући ову битну повреду одредаба прекршајног поступка на коју је указивао у жалби окривљени, и сам учинио исту битну повреду одредаба прекршајног поступка, а на шта се основано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Због учињене битне повреде одредаба прекршајног поступка која је утицала на доношење законите и правилне одлуке суда, побијане прекршајне пресуде би у конкретном случају требало укинути и предмет вратити првостепеном прекршајном суду на поновно одлучивање.

Међутим, како је одредбом члана 84. став 1. Закона о прекршајима прописано да се прекршајни поступак не може покренути нити водити ако протекне једна година од дана када је прекршај учињен, а одредбом става 7. истог члана је прописано да покретање и вођење прекршајног поступка застарева у сваком случају када протекне два пута онолико времена колико се по закону тражи за застарелост, те како је окривљени АА оглашен одговорним за прекршај који је учињен дана 06.10.2018. године, то је, сходно одредби

члана 84. став 7. Закона о прекршајима, у конкретном случају протеклом дана 06.10.2020. године наступила апсолутна застарелост вођења прекршајног поступка, па како је услед ове околности искључена свака даља процесна радња у правцу прекршајног гођења окривљеног за предметни прекршај, то је укидање побијаних правноснажних пресуда беспредметно, те се по правилној примени права прекршајни поступак мора обуставити.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд је усвојио као основан поднети захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца и преиначио побијане правноснажне пресуде Прекршајног суда у Крушевцу, Одељење у Брусу П-11Пр.бр.4596/18 од 31.07.2020. године и Прекршајног апелационог суда, Одељење у Крагујевцу I-112Прж.бр.19765/20 од 05.10.2020. године тако што је, на основу члана 248. став 1. тачка б) Закона о прекршајима, обуставио прекршајни поступак против окривљеног АА због прекршаја из члана 333. став 1. тачка 15) у вези члана 43. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

С обзиром на овако донету одлуку Врховни касациони суд је, на основу члана 141. став 2. Закона о прекршајима, одлучио да трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 286. став 1. и члана 287. став 4. у вези члана 248. став 1. тачка б) Закона о прекршајима одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар - саветник
Снежана Лазин, с.р.**

**Председник већа - судија
Невенка Важић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић